

V proslavo desetletnice obstoja naše države.

Povsodi lepo petje,
povsodi pestro cvetje,
vihrá zastava naša,
slovesno zvon se zglaša.

In ta vzneseni spev,
iz tisoč grl odmev,
pomemben to je dan
zaté, Jugoslovan!

Deset je let minilo,
kraljevo čuj bodrilo:
»Slovenec, Srb, Hrvat
drug drugemu je brat!

In skupni sem zgradil vam dom, Zato pa vsi na boj,
zval Jugoslavijo ga bom, rešite domek moj,
do nje ljubezen naj nas veže, Gorico priborite,
v globino naj srca nam seže! ...» v beg Laha poženite! —

Junaki Jugoslavijo
presrčno vsi pozdravijo:
»Zdaj prosti smo okov,
prihaja čas nam nov!

Svobode sije žar,
prosvete mili dar,
naš glas se čuje v šoli,
po naše cerkev moli.

Le eno nas boli,
oh, vas med nami ni,
zasužnjeni mučenci,
goriški vi Slovenci! ...»

Ko želja ta se izpolni,
najlepše zazore nam dni,
v Gorici bo zaplapolala
zastava naša! Borcem hvala! ...

Janko Leban.

Po našem svetu.

Plavaj, naša misel, plavaj
po slovanskem južnem svetu,
naše kraje nam pozdravi
in prostost v desetem letu!

Koder plavaš, kamor sežeš,
vsepovsod je domovina,
vsepovsod je naša zemlja,
naša gora in dolina.

Vsepovsod smo mi in naši
in nikjer ni tuje volje,
naše je nebo nad nami,
naše je to zlato polje.

In na polju naše žito,
naši klinčki v naših gredah,
in povsod je naša duša
v naših pesmih in besedah.

In povsod je naša želja,
da zaslužimo Svobodo,
in povsod je naša volja,
da si kujemo usodo!

Anica Černejeva.